

Krzysztof Dąbrowski, Tadeusz Baranowski, Edward Pudełko

Kalisz, ul. Wydarte. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 7, 179-180

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

JEZIORO ŻARNOWIECKIE, pow. Wejherowo

Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
P.P. PKZ Oddział w Warszawie

Badania prowadziła mgr Barbara Płachtowa przy pomocy grupy pletwonurków. Finansowała Dyrekcja Budowy Elektrowni Wodnej "Żarnowiec". Pierwszy sezon badań. Penetracja dna jeziora Żarnowieckiego w okolicy grodziska wczesnośredniowiecznego.

Prace mają na celu przebadanie dna jeziora, nad którego brzegami skupia się bogate osadnictwo z różnych okresów. Jezioro posiada połączenie z morzem poprzez rzekę Piaśnicę.

Pierwsze prace skoncentrowano w rejonie grodziska wczesnośredniowiecznego. Stwierdzono istnienie tam licznych skupisk kamieni / głównie granitów / niejednokrotnie ze śladami obróbki. Prawie do wszystkich kamieni przywierała gruba ciemna warstwa, którą początkowo brano za spaleniznę. Jak wykazała analiza laboratoryjna były to tlenki żelaza dwu i trójwartościowego.

Po naniesieniu na plan poszczególnych skupisk kamieni okazało się, że układają się one w kształt pomostu, biegnącego łukiem od brzegu do środka jeziora.

Badania będą kontynuowane.

JUSZKOWO, pow. Gdańsk
Stanowisko 3

patrz

okres halsztacki

KALISZ, ul. Wydarte
Stanowisko 2

Instytut Historii Kultury Materialnej
Polskiej Akademii Nauk - Pracownia
Archeologiczna w Kaliszu
Muzeum Ziemi Kaliskiej

Badania prowadzili dr hab. Krzysztof Dąbrowski, mgr Tadeusz Baranowski, mgr Edward Pudełko. Finansowała Okręgowa Dyrekcja Inwestycji Miejskich w Kaliszu. Pierwszy sezon badań, po rozpoznaniu w latach 1956/57. Osady: łużycka i wczesnośredniowieczna / VII - IX w. - poł. XII w. /

Przebadano 1000 m², z czego 400 m² okazało się jałowym pod względem archeologicznym. Wyeksplorowano 34 jamy i 6 palenisk, w tym 10 obiektów kultury łużyckiej, 16 wczesnośredniowiecznych oraz 4 o chronologii nieokreślonej z powodu braku inwentarza ruchomego.

W części zbadanego obszaru występowała niska, ciemniejsza, ciągła warstewka związana z funkcjonowaniem osady kultury łużyckiej, zawierająca fragmenty naczyń oraz ciężarków tkackich. W piasku calcowym odkryto również kilka dużych, grubościennych naczyń zasobowych kultury łużyckiej.

Obiekty wczesnośredniowieczne reprezentowane były przez jamy stanowiące pozostałości dolnych partii budynków mieszkalnych i gospodarczych. Wyraźne ich zagęszczenie występowało na krawędzi skarpy doliny rzeki Proсны, na północnym skraju stanowiska. Na podstawie wstępnej analizy inwentarza ceramicznego część obiektów można datować na VII- IX w. Większość obiektów datowana jest na połowę XII w. Szczególnie interesujący inwentarz zawierała chata 23/73 o wymiarach 360 x 180 cm i miąższości wypełniska 60 cm. Wraz z licznymi fragmentami naczyń wydobyto z niej trzy fragmenty noży żelaznych, skobel żelazny, żelazny hak z kółkiem, fragment pierścionka szklanego, okruchy żużli szklanych, prześlik gliniany oraz trzy srebrne denary Bolesława Kędzierzawego / typ 2 /.

Z jamy 16/73 poza dwoma prześlikami, szydłem kościanym, fragmentem grzebienia rogowego, fragmentem przedmiotu brązowego oraz dużą ilością fragmentów naczyń wydobyto brązowe, pozłacane okucie, bogato ornamentowane, z zachowanymi nitami. Być może było to okucie księgi, wtórnie użyte jako zawieszka. W obiekcie tym odkryto również czaszkę, kopyto i inne kości konia.

Badania będą kontynuowane.

KAMIENIEC, pow. Gliwice
Stanowisko 2

patrz

okres halsztacki

KALWA, pow. Sztum
Stanowisko 1

Muzeum Zamkowe
w Malborku

Badania prowadził mgr Mieczysław Haftka.
Finansowało Muzeum Zamkowe w Malborku.
Pierwszy sezon badań, Grodzisko, wczesno-
średniowieczne i średniowieczne.

Badania sondażowe miały dostarczyć ogólnej informacji co do układu warstw kulturowych i chronologii obiektu. W wyniku badań, stwierdzono, że obecne wzgórze grodziska zostało usypane sztucznie. Na naturalne wzniesienie przypuszczalnie w pierwszej połowie XIII w., nasypano około 4 m grubości płaszcz gliny, uzyskanej w wyniku kopania fos. Wcześniejsze osadnictwo, najmłodszy okres wczesnego średniowiecza, zachowane szczątkowe. Odkryto jedynie bardzo cieniłą warstewkę kulturową i fragment fosy. Zabytki ruchome z tej fazy osadniczej przedstawiają się bardzo ubogo, znaleziono kilka fragmentów ceramiki całkowicie obtaczanej, zalegającej głównie na wtórnym złożu.

Średniowieczny wał posiadał konstrukcję drewniano-kamienno-glinianą i został zniszczony przez pożar, być może wzniesiony podczas walki o gród. U podnóża wału